

REDACTIA
ARAD, STR. AULICH (ADAM) 1

ABONAMENTUL
Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1.

N-rii de Duminecă pe
an fl. 1.50.

Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscrise nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA
ARAD, STR. AULICH (ADAM) 1

INȘERTIUNILE:
a) și șir garnonă: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.
a treia-oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
inșertiunile sunt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

NOI ȘI NAȚIONALITĂȚILE

Christos a fost răstignit de către cei ce-l socotiau frate al lor, pentru că el nu numai pe dinșii li socotia frați și fii ai aceluiași Dumnezeu, nu numai pe dinșii li iubia, nu numai al lor bine îl voia, ci pe toți oamenii îi povățuia să se iubească între dinșii și să trăiască în pace și în bună înțelegere.

Era un vânzător de neam și de țeară acest propovăduitor al iubirii, fiindcă nu încăpea inima cea strîmtă a Ovreilor iubirea cea mare și a toate cuprinzătoare, cum n'a încăput-o nici a Grecilor mai luminați, nici a Romanilor mai puternici decât dinșii.

Dela egoismul individual al stării primitive numai încetul cu încetul a ajuns omul la egoismul familiar al vieții patriarcale, și numai prin cultură s'a ridicat, trecând peste egoismul de clasă, la egoismul național. Mult a trebuit încă și mult va mai trebui să se sbuciume națiunile, pentru-ca să se înalțe la egoismul omenească și fiecare să caute binele a toată suflarea omenească, și pacea de obște s'o dorească.

Trebuia deci să fie restignit Christos chiar de cei mai apropiați ai lui, și propovăduitorii iubirii lui trebuiau să fie prigoniți de toți cei-ce trăiau asupra și nu simțiau, că oameni fiind, pe sine înșiși se umilise umilind oameni.

Numai inimile celor-ce suferiau asupra puteau de-ocamdată să fie deschise pentru povățuia dumnezeiască, și încă trei sute de ani de grele încercări au mai trebuit să treacă, pentru-ca inimile să se deschidă până sus la Împăratul.

Am suferit și noi Românii greu și îndelung, — și n'am fi putut să răsim și să ne îmbărbătam la o nouă viață, dacă multele suferințe nu ni-ar fi deschis inimile și nu ni-ar fi luminat mințile, ca să simțim iubirea cea mare și s-o înțelegem.

Nu ar avea nici un rost firească nouă a noastră viață, dacă n'am petrece-o stăpâniți de gândul de a da tot ceea-ce e mai bun în noi, pentru-ca alții să nu mai sufere ceea-ce noi am suferit.

Aceasta e pozițiunea noastră firească față cu ceilalți concetățeni ai noștri.

Veacuri de-arîndul am trăit aici în țeara aceasta despărțiți în clase de asupritori și asupriți, urîndu-ne între noi și făcându-ne unii altora viața nesuferită.

Obosiți în cele din urmă, au înțeles și stăpânitorii, că e și pentru dinșii mai bine, ca asupra și dim-

preună cu ea ura, să înceteze și statul nostru s'a organizat pe temeiul principiilor de egală îndreptățire. Acum însă locul egoismului de clasă l'a luat egoismul național.

Concetățenii noștri Maghiari au crezut, că statul acesta numai așa se poate consolida, dacă ei singuri au în toată întinderea parte din binefacerile așezămintelor nouă și mai binecuvântate.

Pe când Europa întreagă se frământă să asigureze conviețuirea pacinică a popoarelor din peninsula Balcanică, oamenii de stat ai Maghiarilor se opintesc a asigura în regatul ungar stăpânirea unui singur popor, a unei singure limbi, a unui singur fel de a vedea și a înțelege lucrurile, deci a face tocmă ceea-ce a pus pe popoarele din peninsula-balcanică în vrajbă și le ține în continuă emoțiune.

Ce frumos ar fi fost, dacă noi cetățenii regatului ungar am fi avut inimă destul de curată și un cap destul de limpede, ca să ne înțelegem între noi, să avem aici în casa noastră formula pentru rezolvarea cestiunii orientale și să dovedim priceperea noastră politică prin punerea în practică a acestei formule.

Strimți însă și la inimă, și la cap, oamenii de stat ai Maghiarilor au primit formula creată de alții pentru alte țeri și alte împregiurări și voină să facă în Ungaria ceea-ce Francezii fac în Franța ori Italienii în Italia, au făcut ceea-ce Turcii fac în Turcia.

Aceasta e, și numai aceasta ceea-ce ne deosebește de Maghiari și ne pune în conflict cu dinșii.

Oamenii cu inimă mai largă și cu cap mai limpede, noi Românii n'am născut nici odată să impunem altora nici limba nici obiceiurile, nici felul nostru de a vedea, am suferit asupra dar' n'am asuprit pe nimeni, ni-am dat silință de a ne câștiga prieteni, dar' dușmani i-am avut numai pe cei ce ne asupreau.

Astfel, ajunși cel mai puțin dușmanit și cel mai mult iubit dintre popoarele din Orient, ne simțim menși a crea și pentru noi, și pentru cei ce stau în legătură cu noi, formula conviețuirii pacinice.

Aceasta 'ni-e menirea și în regatul ungar și singura ambițiune națională a noastră e, ca să se poată zice, că mai ales prin ale noastre silințe și prin a noastră vrednicie țara, în care trăim, a încetat a fi un cui-bar de învrăjbiri și a devenit un leagăn de conviețuire pacinică și de obștească mulțumire.

Români suntem, ca Români stăm în față Maghiarilor, și cerem aceleași drepturi omenești pentru toți.

Tot astfel stăm și în fața celorl'alți concetățeni ai noștri: ei ne sunt aliați, dacă numai drepturi egale pentru toți și asigurarea pacinicei conviețuirii le voiesc.

Frați de luptă căutăm noi și frați pentru întemeierea păcii; nu slăbirea patriei o voim noi, ci întărirea ei. Și dacă Maghiarii o vor și ei aceasta, ne sunt și ei aliați tot atât de firești ca Slovaci ori Sârbi.

Idealul nostru e să ne organizăm așa, ca nicăiri să nu ne mai putem nedreptăți unii de alții.

Înțelegerea noastră cu concetățenii noștri nemulțumiți e în deplină concordanță cu spiritul timpului în care trăim, și aceia, care s'au pus în conflict cu Europa și cu interesele ei, sânt Maghiarii, care vor să facă ceea ce nu se poate și să susție o stare de lucruri, care nu se concordă cu vederile europene.

Da, ne-am fi pus noi în conflict cu Europa, dacă în acele părți ale țării, unde noi suntem tari și mari, am voi să le facem altora ceea-ce azi maghiarii ne fac nouă.

Nici-odată n'am cerut și nici nu primim asigurări de desvoltare națională numai pentru noi, și ori și ce concesiuni ni s'ar face nouă și numai nouă, noi am continua lupta înainte: nu împărțirea patriei în mai multe stăpâniri nedrepte, ci stăpânirea pretutindeni a dreptății e ceea-ce voim noi și un stat în care oamenii grăiesc fie-care în limba sa fără ca să fie prigoniți pentru aceasta și silit a se folosi de o limbă lui nesuferită.

Și fiindcă aceasta o voim, ear' nu întemeierea stăpânirii noastre asupra unei părți din patria comună, mergem cu timpul și zadarnice sunt toate opintirile celor ce merg contra timpului de a ne abate din drum.

Avem să învingem, căci nu egoismul național, ci purtarea de grijă pentru binele obștesc 'ni-e povățuia.

Avem să învingem — și în curînd.

Cestia Naționalităților a început să preocupe ear' pe patrioții noștri din Arad. Cam care ar fi forma de a rezolva această chestiune după pofta patrioților, se poate judeca din următoarele constatări (?) ale ziarului kossuthist „Arad és Vidéke“, care între altele scrie (la 20) Februarie:

„Legea aceasta — despre naționalități — mergînd mai departe, totuși ajunge în contradicție cu principiul ei fundamental, deoarece face deosebire între naționalități în defavorul Ungurilor. Asigură favoruri, pe lângă Unguri, și Romanilor, Nemților, Croaților, Sașilor, Slovacilor, ca și când ar tinde să se formeze stat în stat. Atâtea drepturi n'a dat încă nici un stat de când sânt state pe lume. Și cu

toate acestea, agitatorilor le este puțin, pentru-că ei nu mai voiesc drepturi, ci vor Țeara și ca Ungurii să peară și a lor să fie totul, ear' noi slugi să le fim!“

Cu alte cuvinte: avem drepturi de ne prăpădim sub povara lor, ear' când arătăm cum ne apasă aceste „drepturi“, tindem să-i facem „slugi“ pe Unguri, ear' „Țeara“ să le-o luăm...

Mare bărbat de stat trebuie să fie cel-ce a scris așa.

Și mai grozave sînt însă următoarele rînduri:

„E vina mare a guvernelor că lucrurile au ajuns aici. Avînd nevoie, pentru scopuri corupte, de naționalități, guvernele ungurești au desmierdat naționalitățile, le-au făcut toate chefurile, le-au suferit și tolerat toate... Au luat abia pentru a salva aparența, unele măsuri, pornind procese de presă, dar' și pe cei condamnați 'i-au slobozit iute din celule“...

Credem că-i destul pentru a arăta feful criminal de gândire și judecată a micilor tirani din orașele provinciale ale Ungariei, ale acelor bărbați politici, cari la 1892 au pus la cale „manifestarea patriotică“ a canaliei de stradă, vrînd să arete mai pregnant cum are să se rezolve chestia naționalităților.

Și dela 1892 n'au învățat încă nimica, nenorociții!...

Nelealitate. Sub acest titlu „Alkotmány“, dela 21 curent își începe astfel primul articol:

„Nelealitate mai mare de-cum se cuprinde în declarația de eri a baronului Bánffy (declarație privitoare la aniversarea înființării legilor din 1848 N. Red.) nu ne putem închipui. Asemenea nelealitate numai un astfel de bărbat de stat poate comite, care pe lângă că nu cunoaște ordinea actuală pragmatică ce domnește în stat, dar' îi lipsește și cel mai elementar simț politic“.

Restul articolului arată apoi că nemo-destie îl caracterizează pe Kossuth Ferencz când el vine cu propunerea sărbătoririi revoluțiunii și că n'are perversitate în purtarea lui Bánffy, care a mers până a face elogii lui Kossuth pentru „tactul seu politic“, promițându-i că va face tot ce trebuie să se facă, — pe când un bărbat de stat trebuia să-l scuture țepăn pe „demnul fiu“ al celui-ce a provocat scenele săngeroase din 1848 și 1849.

Pentru Ruteni. Sâmbătă comitetul instituit pentru a se ocupa de Rutenii cari mor de foame, a ținut ședința în Budapesta, sub presidenția episcopului Firczak, cel care atîta 'i-a tot îndemnat pe bieții ruteni să fie patrioți în sens șovinist, până ce Ovreii 'i-a copleșit și 'i-a adus la sapă de lemn. S'a discutat asupra a mai multor memorande cari să se dea diferiților ministrii, rugându-i să ajute pe Ruteni. Vorba e că până ministrii să ajute, între Ruteni mizeria se întinde.

Scrisoare din București.

București, 8/20 Febr.

Eri s'a produs în Cameră un incident foarte caracteristic. O întrebare, fără însemnătate politică a deputatului liberal-național Iepurescu, a degenerat în interpelare. Dl Costinescu, care împreună cu alți câțiva național-liberali dusese o luptă dură contra guvernului Sturdza, a propus o moțiune de încredere pentru actualul guvern, și în discursul său și-a manifestat tendința a da acestei moțiuni un ascuțit în contra guvernului repășit.

Dl Al. Djuvara, a declarat între aplausele prelungele ale Camerei că majoritatea nu poate accepta spiritul, în care dl Costinescu voește să precizeze moțiunea. „Nu este adevărat — zice dl Djuvara — că guvernul actual a venit pe banca ministerială cu încrederea majorității pentru-ca să restabilească desordinea situației politice a partidului liberal. Asupra acestei afirmațiuni, nu numai că noi ne facem toate rezervele noastre, dar protestăm cu toată energia. Partidul liberal, majoritatea Adunării, a acceptat guvernul actual cu sinceritate de sentimente, și l-a spriginit într'un chip leal, ca fiind expresiunea partidului nostru și a ideilor noastre, astfel cum partidul liberal constituit de noi a stat și stă în continuitate perfectă de direcțiune în toate momentele vieții lui. Nu putem dar să primim votarea moțiunii propuse, sub impresiunea cuvintelor dlui Costinescu; vă rog însă să o votați cu toții, fiind bine înțeles că spriginind guvernul actual, nu înțelegem să repudiem nici unul din faptele guvernului trecut.”

După dl Djuvara n'a mai luat nimeni cuvântul și moțiunea s'a votat cu 112 voturi contra 4.

„*Voința Națională*” care atacă astăzi pe dl Costinescu, anunță totodată că d-sa ar fi declarat redacțiunii, că ar fi fost reu înțeles la Cameră și va trimite o scrisoare explicativă.

— Ministrul de externe C. Stoicescu a fost primit eri în audiență de Regele.

Știrile sensaționale despre dimisionări, întruniri ale parlamentului și negocieri între „Sturdziști” și „Aurelianiști” sunt combinațiuni ziaristice. Deasemeni neadeverată e și știrea despre o mobilizare a armatei române. Încercăturile din Orient n'au avut aici până acum alt efect decât o stagnare în afacerile comerciale.

DIN ROMANIA

Oaspeți mari.

Despre sosirea la București a AA. LL. RR. marele Duce și marea Ducesă de Hessa, ziarele din București dau următorul raport:

La gară Augustii oaspeți au fost întâmpinați de MM. LL. Regele și Regina de AA. RR. Prințul Ferdinand și Princesa Maria, de ministri, primarul capitalei și de toți înalții demnitari ai statului.

Pe peronul gării, un escadron din regimentul 4 roșiori cu drapel și muzică a făcut onorurile militare.

Muzica a intonat imnul german.

Escadronul era comandant de A. S. Prințul Ferdinand, asistat de domnul general E. Arion, comandantul corpului 2 de armată.

După trecerea în revistă a trupei Augustii oaspeți au trecut în salonul de așteptare al gării, frumos decorat pentru circumstanță unde după ce s'au făcut pregătirile obicnuite — s'au întreținut cu cei prezenți.

Dela gară, cortegiul a plecat în ordinea următoare:

1. Prefectul poliției capitalei.
2. Un escadron de gendarmi călări.
3. Trăsura cu A. S. R. Princesa Maria, A. S. R. Ducele de Hessa și de Rhin și A. S. R. Principele Ferdinand.
5. Un alt escadron de gendarmi călări.

La ambele părți ale trăsurilor regale călăreau comandantul divizionului de gendarmi și ofițeri din același corp.

Strada Griviței și calea Victoriei, pe unde a trecut cortegiul, erau frumos pavoasate. Sergenții de oraș în mare ținută erau înșiruiți de-alungul trotuarelor.

La intrarea trăsurilor regale în curtea palatului, compania de gardă cu drapelul și muzică a intonat imnul german.

La orele 12 jumătate un prânz de gală a avut loc la palatul regal la care au luat parte și ministrii.

Români din Bulgaria.

„*Liberatul*” din București scrie:

„Români din Plevna și din satele vecine au fondat o societate cu scopul de a clădi școlile românești pentru conservarea și cultivarea setimentului național.”

Tăria Grecilor și a Turcilor.

În mijlocul hărțelii din Orient, nu e, negreșit, fără interes a cunoaște date despre tăria celor două state încăerate, Grecia și Turcia.

Grecia, care între împregiurările sale dispune de o respectabilă putere armată pe mare, — pe uscat este una dintre cele mai slabe.

Armata ei pe uscat întreagă stă din 33 batalioane infanterie, 12 escadroane cavalerie, 20 baterii și 10 companii de trupe tehnice, și anume așezată în trei divizii, în apropiere de Athena, Larissa și Missolonghi.

Mai are statul grecesc afară de acestea și patru batalioane de glotași, cari însă întru atâta sunt trupe de mâna a doua, că în față cu un inamic serios, nici măcar în socoteală nu pot fi luate.

Materialul trupelor lor de linie, e rău. Instruirea lui stă pe cea mai joasă treaptă; disciplina, ținerea împreună, nici după nume nu o cunosc. Și cu astfel de putere armată, Grecia îndrăznește să se prindă cu puterile mari unite, dintre cari ori-care numai un corp de armată dacă ar pune contra ei, armata helenă ar fi nimicită.

Turcia, care are armată considerabilă și relativ bună, în afară pe hotarele țerii, nu poate fi luată în socoteală, pentru-că grosul armatei sale e legat statornic de anumite provincii.

Corpul II și III european de armată, diviziile dela Drinapole, Mustafa-Pașa, Üsküb și Saloniki, sunt destinate pentru apărarea Macedoniei și a hotarelor bulgare. Corpul I, diviziile dela Yıldız și Scutari, e legat prin relații de Constantinopol. Două divizii ale corpului IV dela Erzerum, sunt ținute în saș, parte prin trupele rusești grămădite în Caucaz, parte prin populația din partea locului, care e mereu gata de revoluție. Corpurile VI dela Bagdad, V dela Damasc, VII dela Sana, nu pot fi luate în combinație, din cauza uriașei depărtări unde se află.

În Creta însăși Poarta are o divizie de sine stătătoare, dar numărul de ostași a acesteia e așa de mic și atât de risipit, că e incapabil de o acțiune serioasă.

Între astfel de împregiurări Turcia numai pe puterile europene se poate răzima, a cărei trupe unite ar putea zdrobi armata mică grecească.

Din Bucovina.

Mișcarea electorală.

După o pauză de o zi — scrie „*Gazeta Bucovinei*” — dl Dr. George Popovici și-a continuat turneul său electoral în mijlocul alegătorilor. Joi în 6/18 Febr., s'a ținut a IV-a adunare populară electorală în Suceava, ear' a doua zi a V-a adunare în Rădăuț. Atât în Suceava, cât și în Rădăuț adunările au avut un succes splendid. Primirea candidatului plină de entuziasm, lume imensă și însuflețire indescriptibilă. Telegramme numeroase de aderență și felicitări au sosit din toate părțile, și din locurile cele mai depărtate. Atitudinea candidatului plină de demnitate, ear' încrederea poporului într'insul nețărmurită.

Seară de cunoștință.

Același ziar primește din Suceava următoarele:

Miercurea trecută s'a lăsat în Suceava știrea, că a sosit dl Dr. George Popovici cu trenul spre a participa Joi la întrunirea electorală. Imediat s'au adunat vr'o sută de comercianți și meseriași români din Suceava și au anunțat dlui Popovici, că ar dori să-l vadă. Însoțit de consilierul comunal V. cav. de Pruncul, și de dnii preoți Pohața și Sêrbu a plecat D-sa la locul, unde erau adunați numiții orășeni. Aici a fost primit cu multă căldură și s'a întreținut mai bine de o oră cu cei prezenți discutând asupra feluritelor interese orășenești. După-ce se retrase D-sa, adunarea alese un comitet electoral municipal și se despărțiră apoi toți făgăduind a veni Joi la întrunirea electorală, cu toate-că această zi e zi de târg cu multe trebi, ce le-ar pute reține.

NOUȚĂȚI

Arad, 23 Februarie st. n. 1897.

Maghiarisare. Cei din Golgotha maghiară, „patrioții” noștri locali, iar fac să se vorbească de dâșii. De astă-dată facia au aprins-o învățătorii, „apostolii” cum se numesc, al căror staroste, inspectorul școlar Varjassy (alias Vanyek), se adresează către toată suflarea din „patrie”, îndemnând îndeosebi pe învățători să maghiarizeze numele ca „toți câți trăiesc pe suprafața acestei țeri” (bine că nu cere și celor emigrați în America) să fie Unguri în simțiri, Unguri cu numele... Bine fac cei

Veneția în sclăvie

de

George Sand.

(Urmare.)

„Vulturul negru cu două capete planează d'asupra leului Sf. Marco și picioare nemțești valsează în palatul dogilor.

„Taci armonie a nopții! Stingeti-vă sgo-mote nebune ale balului! Încetează cântec sfânt al pescarilor; încetează voce murmurătoare a Adriaticei! Stinge-te lampă a Fecioarei; ascunde-te pentru totdeauna regină argintie a nopții! Nu mai sunt venețiani în Veneția.

„Visam! Sântem oare în sêrbătoare? Da, da, să dansăm, să ridem, să cântăm! Este ora, când umbra lui Faliero coboară încet scara gigantilor și se așază nemișcată pe cea din urmă treaptă. Să dansăm, să ridem, să cântăm; căci îndată ciasornicul va suna miezul nopții și corul morților va striga la urechile noastre; sclăvie! sclăvie!”

Sfârșind aceste cuvinte, ea lăsă să-i cadă din mână chitara care lovindu-se de piatră scoase un sunet funebru, tocmai când ciasornicul suna miezul nopții. Toată lumea ascultă, într-o tăcere sinistă, sunând cele două-spre-zece lovituri. Stăpânul palatului se apropie de necunoscută speriat, dar' în același timp și supărat.

— Doamna mea, îi zise el cu o voce mișcată, cine 'mi-a făcut onoarea să vă aducă la mine?

— Eu, strigă Frantz înaintând; și dacă cineva găsește, că am făcut rău, să vorbească.

Necunoscuta, care părușe până atunci că nu bagă de seamă la întrebările gazdei, ridică repede capul când auzi vocea contelui.

— Trăesc, strigă ea cu entuziasm, și voiui trăi.

Și se întoarse spre el cu o figură strălucitoare. Dar' când îl văzu, îngâmbeni în dată și fruntea i-se acoperi de un nor negru.

— De ce ai ales această deghizare? îi zise ea cu un ton aspru, arătându-i uniforma sa austriacă.

— Nu este o deghizare, îi răspunse contele, este...

Dar' nu putu să zică mai mult. O privire grozavă a necunoscutei îl petrificase.

Ea se uită fix câteva secunde la dânsul, fără să zică o vorbă și ochii i-se umplură de lacrimi.

Frantz vol să se apropie mai mult de dânsa, dar' ea nu-i dete timp.

— Urmează-mă, îi zise d'abia vorbind.

Și făcându-și repede loc printre lume, eși urmată de Frantz.

La capătul scării palatului, sări în gondolă și zise lui Frantz, să se urce după dânsa și să șadă.

După-ce se așază, el se uită în toate părțile și ne zăbind nici un gondolier, înțrebă:

— Cine ne va conduce?

— Eu, răspunse ea apucând lopețile cu o mână viguroasă.

— Lasă-mă mai bine pe mine.

— Nu, mâinile austriace nu cunosc cârma Veneției.

Și împingând cu putere gondola, o aruncă ca o săgeată pe canal.

Peste câteva minute era departe de palat.

Frantz, care aștepta dela necunoscută să-i explice mânia ei, se mira și se îngrijia văzând-o că tace mereu.

— Unde mergem? întrebă el după o clipă de gândire.

— Unde o vrea destinul, răspunse ea cu o voce tristă.

Și parcă aceste vorbe i-ar fi întărit ear' mânia, căci începă să mănuească lopețile cu mai multă putere.

Gondola, simțind forța mâinilor sale puternice, părea că zboară pe apă. Frantz vedea spuma fugind cu o repezițiune amețitoare de-alungul bărcii și corăbiile cari le întâlneau în drumul lor depărtându-se ca un nor gonit de furtună.

Peste puțin întunericul se îndesa, vântul se ridică și contele nu mai auzi nimic decât fluierătura aerului în părul său și nu mai văzu nimic înainte-i de cât forma albă

a înșoțitoare sale în mijlocul întunericii.

În picioare, la cârmă, cu mâinile pe lopeți, cu părul despletit pe umeri, cu vestimintele sale lungi, lăsate în voia vântului, ea nu semăna a fi femeie, ci un spirit al naufragiilor jucându-se pe marea furtunoasă.

— Unde sântem? strigă Frantz cu o voce agitată.

— Căpitanului ti e frică? răspunse ea cu un suris disprețuitor.

Frantz nu răspunse nimic; simți că avea dreptate și că frica începea să-l apucă. Ne putând s'o alunge, el vol cel puțin s'o ascundă și se hotărî să tacă.

Dar' după câteva minute apucat de un fel de amețală, se sculă și se duse spre necunoscută.

— Sezi jos, îi strigă ea.

Frantz, pe care frica îl întărita, înainta mereu.

— Sezi jos, repetă dânsa cu o voce furioasă.

Dar' văzând că el înainta mereu, bătu din picior cu atâta putere în cât barca se clețină aproape să se răstoarne.

Frantz fu trântit de această zguduitură și căzu leșinat în fundul bărcii.

(Va urma.)

din Golgotha: când Kulturegyletul merge spre decadență, cel puțin aici să ardă „focul sacru al patriotismului“... ce costă 5 pite!... Să nu se uite a întinde această propagandă în deosebi în „părțile expuse ale patriei“, între... Ruteni!

Alegere bisericească. Ni-se scrie: Duminecă 9/21 Februarie s'a făcut în comuna bisericească gr.-or. Bărzava, cercul Radnei, alegerea corporațiilor bisericești—școlare, și un membru la sinodul protopopesc; alegerea a fost condusă de părintele Ioan Beleş din Odvoș, esmisul d-lui protopop V. Beleş, care prin o tactică prudentă și cu cuvinte blânde a dat curs liber sinodului, unde cu unanimitate și-a ales membrii săi, afară de învățătorul V. Popoviciu și judele com. G. Baltianu, cari au voit să-și arate și aci slăbiciunile. Comitetele și-au ales președinte pe părintele Iosif Clombeș, în epitropie Ioan Pleșiu, iar în sinodul protopopesc pe bravul econom Alexa Baltianu. O alegere așa liniștită de mult n'a fost în Bărzava.

Aristocrați curentați. Casa magnaților a hotărât curentarea a doi magnați, cu domiciiliul necunoscut și cari de oare-ce nu mai plătesc darea cuvenită, și-au pierdut dreptul de a fi membri în casa magnaților ei sunt: Palavicini Sigismund și Gyulay Samuel, „grofi“ amândoi... Vorba e, că pagubă nu e: în loc de doi curentați, statul magnaților are trei noi: pe conții Tisza!

Român harnic. În raportul prefectului Carabatescu din județul Gorj (România) găsim elogii cari ne îmbucură, fiind vorba de un harnic frate de ai noștri, de dl inginer Aurel Diaconovici, despre care eata ce se scrie:

„După-cum vedeți, domnilor consilieri, în vara aceasta s'a lucrat mai mult, mai bine și mai effin decât în anul trecut și cred de prisos a vă referi, că cea mai mare parte din laudele ce s'ar cuveni pentru aceste îmbucurătoare rezultate decernate serviciului tehnic și în special excelentului șef al acelei serviciu. Pricererea și sirguința cu care dl Aurel Diaconovici lucrează pentru realizarea progresului și bună conducere a lucrărilor din acest județ, vă sânt de mai înainte cunoscute pentru că să vi-le mai reamintesc cu acest prilegiu“...

Osândiți pentru duel. Rudnay, căpitanul Budapestei, și Scitovsky, fost vicșpan în comitatul Nograd, cari au duelat anul trecut, au fost alaltăieri osândiți la câte 3 zile temniță de stat.

Kulturegyletul din Cluj, așa se vede, n'are anul acesta noroc. Pentru-că eata nici nu s'a terminat încă criza între preșident și secretar, cari se răsboiesc prin foi, și Pap György, un alt funcționar s'a dovedit că a înșelat dela o mulțime de membrii sume mari de bani (peste o mii fl.) în cât direcțiunea Kulturegyletului a fost silită să pornească cercetare criminală în contra lui. Pungașul kulturegyletist a înșelat 100 fl. și dela archiducele Iosif August.

Hymen. Duminecă la 16/28 c. dl Eugen Popovici se va cununa cu d-șoara Gizela Bara din B.-Ciaba.

Un mire de 76 ani. Din comuna Kis-Pereg se scrie, că acolo un bătrân de 76 ani s'a logodit cu o nevastă tânără de 30 de ani. Nepoții și strănepoții bătrânului să pregătesc acum strașnic de nuntă.

Tergul de cai militari, va fi în Arad în ziua de 17 Martie.

Regularea Porților de Fer are să se urmeze încă. Cu prima Martie, dacă timpul va fi priincios, se vor începe lucrările din nou. O comisie compusă din Maghiari

și Sërbi va cerceta vadul și va îndeplini încă lucrările ce le va constata de necesare. Aceeași comisie va statori și prețul de răscumpărare a unor proprietari sërbi, cari prin regulare au suferit pagube în proprietățile lor de pe țerm, și pentru cari au cerut erarului ungar despăgubire.

Petreceri. Corul vocal al plugarilor români din Bodrogul-vechiu sub conducerea dirigentului Simeon Munteanu, arangiază la 16/28 Faur 1897 în sala de joc din Pecica-română Concert împreună cu joc, la care cu onoare invită corul vocal. Începutul la 8 ore seara.

— Universitarii români din Cluj invită cu toată onoarea la serata literar-dansantă, ce se va ține Joi în 4 Martie st. n. 1897. În sala hotelului „central“, Cluj, 22 Febr. **Comitetul arangiator.** Începutul la 7 ore precis. Contribuiri marimonioase se primesc cu mulțumită și se vor cuita în publicitate.

Program: Corul tinerimii. Declamațiune de G. Dubles, iurist. Piano, solo de d-șoara Tinca Pop. Disertație de Valer Moldovan, iurist. Voce solo de d-șoara Aneta Bohașel acomp. la pian de V. Șorban iurist. Contineta comică predată de Constantin Ignea stud. med. Piano 4 mâni de d-șoara Silvia Stetiu și Vilhelm Șorban, iur. Corul tinerimii.

Bibliografie. A eșit de sub tipar: „Acte și documente relative la Istoria Renașterii României, publicate de Dimitrie A. Sturdza și C. Colescu-Vartic. Volumul VI. Partea II, cuprinzând: *Divanul ad-hoc al Munteniei din 1857, și Comisiunea europeană din 1857-58.* Prețul 10 lei. București, Institutul de Arte grafice Carol Göhl.

— A apărut în editura „Tipografie“ din Sibiu „*Naționalitatea*“ (de Max Nordun) traducere de Rosmarin.

Știri literare „Economia Națională“ revista intereselor economice române. Apare la 1 și 15 a fiecărei luni sub direcția dlui Petre S. Aurelianu, membru al Academiei. Redacția și administrația, strada Luminei 22, în București. Sumar: V. S. Moga Criza agricolă în Anglita. — V. I. Radu. Agricultură și Populațiunea. — Teren nou (urmare fi flue). — I. Georgescu. Economia națională. — V. S. Moga. Revista agricolă și comercială. — Institutul meteorologic. — Clima lunii Noemvrie 1896, Cronica economică, agricolă, industrială și comercială. — Banca națională a României. (Bilanțul general pe 1896). Situațiunea săptămânală a Băncii naționale.

Spionagiu în Galiția. O telegramă din Lemberg vestește că la 20 Februarie directorul ziarului florus „Selyczanin“ d. Markov, a avut perchișiție domiciliară pentru prepusul de spionagiu în favor rusesc. S'a găsit în casa lui Markov o lădiță de călătorie, pe care Markov n'a voit să o deschidă, spunând că e proprietatea consulului rusesc de acolo. Și într'adevăr deja în decursul perchișiției s'a și prezentat consulul rus, avisat se vede, și a reclamat pentru sine tainica ladă. I-s'a și dat. Pe un fost colonel l-au arestat pentru bănuiala de complicitate.

Dreyfus încearcă să se sinucidă. Căpitanul francez trădător al patriei sale, Dreyfus, și-a pus șieși gând rău. Ne mai sperând într-o rezolvare favorabilă a cauzei sale, nici mai crezând în vre'un chip de mântuire, a fost cuprins de torturile desperării. Știrile din Guyanna, unde el se află exilat, în părăsire și dispreț, spun că până acum a încercat în două rânduri să-și pună capăt păcătoasei sale vieți, dar totdeauna a fost descoperit și împedat dela aceasta. Acum îl păzesc foarte aspru. După plimbarea ce i-se dă voie să facă, îl leagă de pat și păzitorii stau mereu lângă el.

Bulgaria cumpără tunuri! O telegramă din Sofia dela 20 Februarie, anunță, că guvernul bulgar a încheiat deja primul contract cu fabrici franceze, ca să-i pregătească și transportare un anumit număr de tunuri și o cantitate mai mare de material de războiu. Ear' câțiva oficeri de marină bulgari, s'au dus în Franța ca să se alăture la călătoria de studiu ce o face frageata Franceză „Melpomene“.

FELURIMI

Prăbușirile de terenuri. Stratările pământului încep, pe alocurea, să se miște, să se desfacă. Țermurii stâncoși, mâncați de valurile mărilor, se prăbușesc, lacurile de sub pământ se umflă și distrug orașele.

În timpul din urmă au avut loc: o prăbușire de țermuri în portul Dieppe; catastrofa din Killarney, în Irlanda; prăbușirea de pământ la Sainte-Anne în Apenini: de sastrul dela Grau-du-Rol, în Sudul Franței etc.

Ploile mari afânează solul, infiltrațiunile își îndeplinesc opera lor de distrugere, apele suterane se umflă și amenință să isbucnească cu violență la suprafață.

Marea carieră de turbă din Coste Islande s'a mișcat din loc. S'au auzit tătău niște bubuituri suterane, asemănătoare cu ale cutremurului de pământ; apoi, au isbucnit din pământ valurile puternice ale unui lac, cari au înghițit 12 persoane și o mulțime de vite. Masa de turbă a început să se miște, sfărâmând în drumul seu, pe o lungime de 3 kilometri, tot ce-i sta în cale, distrugând podurile, drumurile, fermele și casele. Cursurile de apă erau pline de cadavre de animale, de mori, de saci de grâu, etc. Țintutul a fost pustiit pe o întindere de mai mulți kilometri pătrați. În Franța, jumătate din orașul Grau-du-Roi a fost inundat și casele distruse.

În Apenini, în provincia Modenei, a fost o prăbușire mare de teren. Cămunul Sant'Anna-di-Pierpolago e situat în mijlocul unei văi roditoare, nu departe de muntele Abstone, unde e trecătoarea din Liguria în Modena. Ploile fuseră generale în Italia și rurile se revărsaseră. În noaptea de 21 spre 22 Decembrie când se făcuse iarăși vreme bună, locuitorii din Sant'Anna auziră un șgomot surd, însoțit de bubuituri suterane, premergătoare cutremurilor de pământ.

Deodată, locuitorii văzură casete lor desfăcându-se, pereții crepând de sus în jos.

Cu toții au luat-o la fugă spre câmp. Panica se mărise grozav, din cauza întunecului nopții. Astăzi, pe o întindere de 10 kilometri pătrați, nu se mai află nici o casă neruinată. Pământul, cam inclinat, a început să se prăbușească și, în momentul mișcării, s'a produs o crepătură adâncă de 150 metri. La diferite distanțe, s'au produs alte crepături mai mici, înghițind arbori și case și formând rezervoare, în cari se vărsau apele pârâielor și ale rurilor.

Piața principală a localității a dispărut. Clopotnița bisericii, căzând și ea, a adâncit, prin greutatea ei, pământul moale și, în schimb, s'a ridicat terenul în altă parte a satului.

Prăbușirea pământului nu s'a petrecut deodată; după un moment de oprire, stratările desfăcute și-au început mersul înainte, distrugând tot ce le sta în cale. Au fost nimicite 118 case și colibe.

Poșta redacțiunei.

S. ph...?

P. C. Ceri altora, în articol, să iasă din tufă, și însuși scrii sub pseudonim? Nu se potrivește! Autorisează-ne să-ți punem numele și cu plăcere publicăm.

ULTIME ȘTIRI

Grecia răsboinică.

Atena, 23 Febr.

Primind ieri pe reprezentantul Rusiei, regele Greciei i-a vorbit în ton foarte răsboinic. El i-a fi zis: „În opt luni de zile marile puteri n'au știut să iscodească decât un proiect imposibil pentru crearea gendarmeriei. Știu că puterile se vor supăra pentru anexarea Cretei, dar' eu trebuie să lucrez în felul de a șimfi al poporului meu, care ori-ce vor face puterile, imi stă credincios la spate“.

Se afirmă, că pe același ton ar fi vorbit și consulul grec din Petersburg.

Lupta recentă.

Constantinopol, 23 Februarie.

Privitor la ocuparea portului Vocolos, din sorginte oficială se anunță, că au căzut 12 soldați și un oficer grec; 20 cretani au fost grav răniți.

Fortul a fost aruncat în aer cu dinamită.

La Canea, în afară de garnisoana orașului, au mai luptat 2500 mohamedani.

După o luptă de două ore, Turcii au fost siliți să se retragă din împregiurimile orașului.

În portul Aghia Grecii au dat peste munițiuni multe, au prins și pe răniți. Dintre Grecii au căzut în această luptă doi oficeri, ear' mai mulți suboficeri au fost răniți.

Prințul de coroană a trimis o adresă trupelor comandate de colonelul Vassos, exprimându-și mândria pentru atitudinea vitejască a soldaților.

Puterile contra Grecilor.

Constantinopol, 23 Febr.

Ieri după amiază vasele de războiu ale marilor puteri au deschis un foc violent asupra insurgenților. Primele focuri de tunuri au fost trase de pe vas englez. Germanii au tras cu melinită. S'au tras 40 focuri asupra trupelor grecești. Să crede că astfel au și fost omorâți mulți, cu toate aceste, insurgenții și între aceste s'au răsboit mereu trăgând asupra Caneei, ear' seara au aprins foc bengal.

Canea, 23 Febr.

După știrile mai recente, nici un creștin n'a fost omorât de focurile trase de pe vasele marilor puteri. Focurile aceste au fost sistate de altfel înainte cu Italianii și Francezii să fi putut lua și ei parte.

Regele Greciei în Creta.

Copenhaga, 23 Febr.

Regele Greciei a telegrafat tatălui seu că va pleca în Creta și va lua singur comanda trupelor.

Atena, 23 Febr.

Trupele grecești au nimicit lângă Kuplis, o întreagă ceată de Turci. Notabili mohamedani fug toți din oraș.

Lângă Aja Grecii au bombardat și nimicit două porturi. O mulțime de Turci au căzut prizonieri.

Dela Curte.

Viena, 23 Febr.

M. Sa Monarchul nu s'a hotărât încă să plece la Cap-Martin, să repauseze. Ieri a primit pe contele Goluchovsky și apoi imediat pe contele Capnist, ambasadorul Rusiei, ear' după aceasta pe ministrul de războiu Krieghammer.

Ambasadorul Rusiei dela audiență a plecat d'adrepul la ambasada germană.

Redactor responsabil: Ioan Russu Șirianu.

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: Arad, casa proprie, calea Archiducele Iosif Nr. 2.

Întemeiată la 1887.

Capital de acții: fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 100.000.

Depuneri fl. 1.000.000. Circulația anuală fl. 15.000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interes fără privire la termenul de abdicere.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea casei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin poștă și se efectuează momentan după sosirea comandei.

15— [4]

Direcțiunea institutului.

Fabrica de mobile LAURENȚIU LENGYEL

Arad Piața Andrassy 9.

Recomandă onoratului public magazinul seu de mobile variind dela cele mai simple până la cele mai mai elegante. Montează locuințe complete și biurouri în ori-ce stil. La dorința se trimit gratuit cataloguri ilustrate și eșantioane de stofă.

Se recomandă sprijinului binevoitor al onoratului public.

Laurențiu Lengyel

fabricant de mobile

(14) 4—10

Arad. Piața Andrassy Nr. 9.

CANDIDAT DE ADVOCAT

ROMÂN CU PRAXĂ

se caută pentru aplicare în cancelaria
advocatului

Dr. IOAN SUCIU,

în Arad.

(10) 6—

„MINERVA“

INSTITUT TIPOGRAFIC SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE

Cea mai ieftină tipografie!

Tipografia „Minerva“ din Orăștie, strada Berăriei Nr. 10, mărindu-și asortimentul, își oferă on. public serviciile sale pentru ori-ce fel de tipărire.

Fiind pusă în plăcuta pozițiune de a dispune de 6 mașini, și anume: 2 prese accelerate, mari, 2 prese de mână, mici, și 2 mașini: una de perforat și una de tăiat, precum și de 112 soluri de litere de cele mai moderne, cu mai bine de 200 clișeuri și felurite alte obiecte tehnice, — garantează pentru efectuare promptă, corectă și frumoasă, cu prețuri foarte ieftine!

„MINERVA“ primește mai departe să efectuească tipărituri de cărți și broșuri de ori-ce mărime, pe lângă învoeli de plată foarte ușoare, în rate dacă e de lipsă.

➤ Pentru Bănci tipărește Bilanțuri, Acții, Libele de depuneri, Cărți, Documente de Casă și tot felul de tipărituri.

➤ Pentru infățișare plăcută, atrăgătoare, se garantează. ➤

Direcțiunea institutului Tipografic

„MINERVA“.

19— [6]